

Súd: Okresný súd Prešov  
Spisová značka: 32Csp/71/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117218623  
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Benčová  
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8117218623.5

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Lenkou Benčovou v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému Š. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. V. XX, XXX XX X., zastúpený splnomocnenou zástupkyňou F. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. V. XX, XXX XX X., o zaplatenie 7 194,27 eura s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie 2 218,53 eura **z a s t a v u j e.**

II. Žalovaný je **p o v i n ť** zaplatiť žalobcovi sumu 2051,95 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne

zo sumy 4 532,43 eura od 10.07.2017 do 12.07.2017,  
zo sumy 4 270,48 eura od 13.07.2017 do 02.08.2017,  
zo sumy 4 174,60 eura od 03.08.2017 do 09.08.2017,  
zo sumy 4 124,60 eura od 10.08.2017 do 07.09.2017,  
zo sumy 4 028,50 eura od 08.09.2017 do 20.09.2017,  
zo sumy 3 903,99 eura od 21.09.2017 do 18.10.2017,  
zo sumy 3 799,39 eura od 19.10.2017 do 22.11.2017,  
zo sumy 3 694,84 eura od 23.11.2017 do 24.11.2017,  
zo sumy 3 674,84 eura od 25.11.2017 do 21.12.2017,  
zo sumy 3 570,33 eura od 22.12.2017 do 24.01.2018,  
zo sumy 3 510,35 eura od 25.01.2018 do 31.01.2018,  
zo sumy 3 465,84 eura od 01.02.2018 do 28.02.2018,  
zo sumy 3 434,90 eura od 01.03.2018 do 28.03.2018,  
zo sumy 3 329,47 eura od 29.03.2018 do 25.04.2018,  
zo sumy 3 224,13 eura od 26.04.2018 do 28.05.2018,  
zo sumy 3 118,67 eura od 29.05.2018 do 20.06.2018,  
zo sumy 2 998,22 eura od 21.06.2018 do 20.07.2018,  
zo sumy 2 997,31 eura od 21.07.2018 do 25.07.2018,  
zo sumy 2 872,80 eura od 26.07.2018 do 22.08.2018,  
zo sumy 2 767,59 eura od 23.08.2018 do 19.09.2018,  
zo sumy 2 641,58 eura od 20.09.2018 do 02.11.2018,  
zo sumy 2 534,69 eura od 03.11.2018 do 21.11.2018,  
zo sumy 2 408,18 eura od 22.11.2018 do 21.12.2018,  
zo sumy 2 300,58 eura od 22.12.2018 do 07.01.2019,  
zo sumy 2 178,03 eura od 08.02.2019 do 15.02.2019,  
zo sumy 2 051,95 eura od 16.02.2019 do zaplatenia

a to všetko v splátkach po 120 eur mesačne vždy do 15. dňa toho - ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky včas.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a.**

IV. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

#### **o d ô v o d n e n i e :**

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 24.07.2017 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu 7 194,27, úrok 193,25 eura, úroky z omeškania 2,39 eura, úrok 9,90 % ročne z istiny 7 456,22 eura od 30.06.2017 do 12.07.2017 a z istiny 7 194,27 eura od 13.07.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny 7 456,22 eura od 30.06.2017 do 12.07.2017 a z istiny 7 194,27 eura od 13.07.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z úrokov vo výške 193,25 eura od 30.06.2017 do zaplatenia, poplatky za poistenie 5,96 eura ako aj nahradiť trovy konania.

2. V žalobe tvrdil, že dňa 04.06.2014 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 9 200 eur. Po vyčerpaní úveru žalovaný porušil svoju zmluvnú povinnosť (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 29.06.2017 po tom ako žalovanému zaslal upozornenie na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia druhou upomienkou/opakovaným upozornením zo dňa 26.04.2017. Žalobca tvrdil, že bonitu žalovaného riadne skúmal.

3. Žalobca ako dôkazy označil: zmluvu o úvere, všeobecné obchodné podmienky, obchodné podmienky pre úvery občanom, sadzobník poplatkov, opakované upozornenie, výzvu na predčasné splatenie úveru, stav omeškaných splátok na úvere, prehľad splácania - do predčasného zosplatenia, prehľad splácania - po predčasnom zosplatení, prepočet zmluvných úrokov, prepočet úrokov z omeškania.

4. Žalovaný považoval úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie povinných náležitostí v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch (rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky, nesprávna výška RPMN, dátum konečnej splatnosti). V priebehu konania namietal, že žalobca pri poskytnutí úveru neskúmal jeho schopnosť úver splácať.

5. Výzvou zo dňa 28.09.2018 súd vyzval žalobcu, aby preukázal, akým spôsobom bola skúmaná bonita žalovaného pri poskytnutí úveru.

6. Žalobca v podaní zo dňa 08.10.2018 poukázal na to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti spotrebiteľa splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Žalobca mal za to, že povinnosť skúmať bonitu splnil, lebo bonitu žalovaného posúdil na základe údajov z reportov zo Spoločného registra bankových informácií (SRBI) a na základe žiadosti žalovaného o úver. Žalobca ako dôkaz predložil výpis z registra SRBI a žiadosť o poskytnutie úveru.

7. Na prejednanie sporu nariadil súd pojednávania, ktorého sa zúčastnil iba žalovaný, resp. jeho splnomocnená zástupkyňa. Žalobca svoju neúčasť na pojednávaniach písomne ospravedlnil, pričom súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Súd preto s poukazom na § 180 CSP konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a listinnými dôkazmi, t.j. zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 131959 zo dňa 04.06.2014, žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru, všeobecnými obchodnými podmienkami, obchodnými podmienkami pre úvery občanov, opakovaným upozornením, výzvou na predčasné splatenie úveru, prehľadom splácania do predčasného zosplatenia, prehľadom splácania po predčasnom zosplatení, stavom omeškaných splátok na úvere, prepočtom zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, sadzobníkom poplatkov, reportom zo SRBI, vyjadreniami strán sporu vrátane čiastočných späťvzatí žaloby, odpoveďou na lustráciu žalovaného v Sociálnej poisťovni, výplatnými páskami žalovaného, oznámením o zaradení žalovaného do evidencie uchádzačov o zamestnanie ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci:

9. Žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 04.06.2014 zmluvu o úvere č. 131959, predmetom ktorej bol bezúčelový úver vo výške 9 200 eur. V zmluve boli uvedené tieto údaje: typ a výška úrokovej sadzby: fixná do splatnosti 9,90 % p.a., súbor poistenia: A, poplatok za poskytnutie úveru 460 eur, poplatok za správu úverového účtu 0 eur, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 2,98 eura mesačne, výška anuitnej splátky 121,53 eura, termín splatnosti 1. anuitnej splátky 25.06.2014, počet anuitných splátok 120, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky: mesačne, v 25. deň kalendárneho mesiaca, splatnosť úveru 27.05.2024, spôsob splácania úveru: inkasom z osobného účtu v banke/ príkazom na úhradu v prospech inkasného účtu, výška RPMN 11,89 %, priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia zmluvy 11,89 %, celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom) 15 043,60 eura, úrok z omeškania 5 % p.a., poplatok za vklad v hotovosti na úverový účet 2,50 eura, poplatok za predčasné splatenie úveru alebo jeho časti 1%/0,5%/0% z predčasne splatenej čiastky úveru, poplatok za zmenu zmluvných podmienok na klientovu žiadosť 40 eur, poplatok za upomienku 15 eur, poplatok za výzvu 30 eur, poplatok za potvrdenia a súhlasy vydané bankou na klientovu žiadosť 24 eur. Predpoklady pre výpočet RPMN v zmluve uvedené neboli.

10. V zmysle bodu 2.8 obchodných podmienok pre úvery občanom aj nastane ktorákoľvek zmena okolností (medzi ktoré patrí aj nezaplatenie ktorejkoľvek čiastky dlžnej podľa zmluvy o úvere ani do 3 mesiacov po lehote jej splatnosti), banka môže vyzvať klienta na predčasné splatenie úveru.

11. Z prehľadu splácania do predčasného zosplatenia vyplýva, že žalovaný uhradil sumu 4 207,57 eura s tým, že suma 2 365,45 eura bola započítaná na úrok, suma 1 743,78 eura na istinu a suma 98,34 eura na poisťné. Dosiaľ nesplatená istina predstavuje 7 456,22 eura. Z prehľadu splácania po predčasnom zosplatení vyplýva, že žalovaný uhradil dňa 12.07.2017 sumu 261,95 eura.

12. Podľa prepočtu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania (ide o listiny vypracované žalobcom) dlžný úrok predstavuje 193,25 eura a dlžný úrok z omeškania 2,39 eura.

13. Z opakovaného upozornenia zo dňa 26.04.2017 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok, celkovo v sume 225,74 eura do 01.05.2017 a zároveň žalovaného upozornil na uplatnenie práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka.

14. Výzvou zo dňa 29.06.2017 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlhu vo výške 7 717,82 eura s príslušenstvom najneskôr do 09.07.2017, keďže rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru z dôvodu neplnenia podmienok úverovej zmluvy.

15. Zo žiadosti o poskytnutie úveru zo dňa 04.06.2014 (ktoré bolo súdu predložené bez podpisu žalovaného) vyplýva, že žalovaný žiadal o poskytnutie úveru vo výške 9 200 eur s dobou splatnosti 10 rokov. Žalovaný v žiadosti uviedol: typ bývania: vlastné, rodinný stav: slobodný, počet vyživovaných detí: 0, vzdelanie: S/Š alebo SOU s maturitou, profesia: robotník, priemerný čistý mesačný príjem - neuvedený, názov a IČO zamestnávateľa -neuvedené, adresa zamestnávateľa -neuvedená, zamestnaný od 01.12.2013, odvetvie: stavebníctvo, splátky úverov: 0 eur, kreditné karty 0 eur, ostatné výdavky 0 eur, povolené prečerpanie 0 eur, ručiteľské záväzky 0 eur.

16. Z lustrácie SRBI vyplýva, že žalovaný v čase poskytnutia úveru nemal žiadny úver, kreditnú kartu, resp. nebol ručiteľom v úverovom vzťahu. Ako novozaložená operácia je uvedené - kontokorentný úver bez bližšej špecifikácie.

17. Z odpovede na lustráciu žalovaného v Sociálnej poisťovni vyplýva, že žalovaný bol v čase uzatvorenia zmluvy (od 22.04.2014 do 14.08.2014) zamestnancom u Q. W. (IČO: 41513878) a jeho mesačný vymeriavací základ bol cca 46 eur. V čase od 15.08.2014 do 30.09.2014 pracoval na dohodu o vykonaní práce v spoločnostiach Manuvia Jobline East, s.r.o., Manuvia Expert Recruitment SK, s.r.o. a MANPOWER SLOVENSKO, s.r.o. a v období od 11.12.2014 do 10.06.2017 bol zamestnaný v spoločnosti KE Prešov Elektrik, s.r.o., pričom jeho mesačný priemerný vymeriavací základ bol cca 650 eur.

18. Žalovaný na pojednávaní potvrdil, že úver si vzal a následne ho prestal splácať. V súčasnej dobe je nezamestnaný a je evidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. Poberá dávku v nezamestnanosti vo výške 900 eur. S otcom sa ústne dohodol, že ho zamestná s tým, že jeho mzda bude vo výške

500 eur mesačne. Má úver v Slovenskej sporiteľni, kde platí mesačne 211 eur, za telefón platí 50 eur mesačne, za internet 12 eur mesačne, DIGI 12 eur mesačne, spláca kreditnú kartu po 15 eur mesačne. Žije v spoločnej domácnosti s otcom, kde hradí všetky náklady na domácnosť čo predstavuje asi 350 eur mesačne, náklady na auto má 50 eur mesačne.

19. Podaním zo dňa 06.07.2018 žalobca vzal žalobu o zaplatenie sumy 1 272,26 eura späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť z dôvodu, že žalovaný uhradil dňa 02.08.2017 sumu 95,88 eura, dňa 09.08.2017 sumu 50 eur, dňa 07.09.2017 sumu 96,10 eura, dňa 20.09.2017 sumu 124,51 eura, dňa 18.10.2017 sumu 104,60 eura, dňa 22.11.2017 sumu 104,55 eura, dňa 24.11.2017 sumu 20 eur, dňa 21.12.2017 sumu 104,51 eura, dňa 24.01.2018 sumu 59,98 eura, dňa 31.01.2018 sumu 44,51 eura, dňa 28.02.2018 sumu 30,94 eura, dňa 28.03.2018 sumu 105,43 eura, dňa 25.04.2018 sumu 105,34 eura, dňa 28.05.2018 sumu 105,46 eura a dňa 20.06.2018 sumu 120,45 eura. Podaním zo dňa 23.10.2018 žalobca vzal žalobu o zaplatenie 356,64 eura späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť z dôvodu, že žalovaný uhradil dňa 20.07.2018 sumu 0,91 eura, dňa 25.07.2018 sumu 124,51 eura, dňa 22.08.2018 sumu 105,21 eura a dňa 19.09.2018 sumu 126,01 eura. Podaním zo dňa 07.02.2019 žalobca vzal žalobu o zaplatenie 463,55 eura späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť z dôvodu, že žalovaný uhradil dňa 02.11.2018 sumu 106,89 eura, dňa 21.11.2018 sumu 126,51 eura, dňa 21.12.2018 sumu 107,60 eura a dňa 07.01.2019 sumu 122,55 eura. Podaním zo dňa 01.03.2019 žalobca vzal žalobu o zaplatenie 126,08 eura späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť z dôvodu, že žalovaný uhradil dňa 15.02.2019 sumu 126,08 eura.

20. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1, 2, 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Podľa § 146 ods. 1, 2 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzati žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

21. Splnomocnená zástupkyňa žalovaného na pojednávaniach vyslovila súhlas s čiastočným späťvzatím žaloby, preto súd v súlade s ust. § 145 a 146 CSP konanie v časti o zaplatenie 2 218,53 eura (1 272,26 eura + 356,64 eura + 463,55 eura + 126,08 eura) zastavil.

22. Pri právnom posúdení predmetného sporu vychádzal súd z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, t.j. k 04.06.2014 (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

23. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 1 ods. 8 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

Podľa § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo

bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

24. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa 04.06.2014 došlo medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako klientom k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 131959, na základe ktorého žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 9 200 eur, pričom z tejto sumy bol žalovanému zaúčtovaný poplatok za poskytnutie úveru 460 eur (5 % z istiny). Žalovaný tak reálne čerpal úver vo výške 8 740 eur. Žalovaný doposiaľ z uvedenej úverovej zmluvy uhradil žalobcovi sumu 4 207,57 eura do zosplatnenia úveru a po zosplatnení úveru žalovaný uhradil 261,95 eura (do podania žaloby) a sumu 2 218,53 eura (po podaní žaloby). Predmetnú úverovú zmluvu je nutné vzhľadom na charakter zmluvných strán považovať za zmluvu spotrebiteľskú. Žalobca je bankovým subjektom, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov. Žalovaný pri uzatvorení a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva je preto v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch.

26. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci OcéanoGrupoEditorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným nespĺňa všetky povinné náležitosti vyžadované Zákomom o spotrebiteľských úveroch.

27. V úverovej zmluve nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch), čo má za následok, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch.

28. Zároveň súd dospel k záveru, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov aj s poukazom na § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Veriteľ totiž pred poskytnutím úveru je povinný zistiť bonitu klienta, teda či klient bude schopný splácať úver. Pokiaľ veriteľ takto nepostupuje, zákonodarca jasne zadefinoval jeho počínanie ako hrubé porušenie jeho povinnosti podľa § 7 ods. 1 a z toho vyvodil aj sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V danom prípade žalobca pred uzatvorením úverovej zmluvy nahliadol do príslušnej databázy SRBI (z ktorej žiadne úverové zaťaženie žalovaného nevyplývalo, okrem nešpecifikovaného novozaloženého kontokorentného úveru), avšak poskytol úver v pomerne vysokej sume 9 200 eur s výškou mesačnej splátky 121,53 eura bez toho, aby sa zaujímal o príjem žalovaného. Žalobca síce predložil žiadosť žalovaného o poskytnutie úveru,

no z tejto žiadosti výška príjmu žalovaného nevyplývala. V žiadosti nebol uvedený ani zamestnávateľ žalovaného, preto neobstojí tvrdenie, že žalovaný zodpovedá za údaje uvedené v žiadosti o úver. V žiadosti totiž výška príjmu a označenie zamestnávateľa uvedené neboli. Súd si nedokáže ust. § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch o povinnosti veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver vyložiť iným spôsobom a má za to, že práve toto bolo cieľom zákonodarcu, ako povinnosť veriteľa zisťovať reálne možnosti spotrebiteľa úver splácať. Inak ako porovnaním príjmov a výdavkov to nie je možné. Napokon, ak by aj žalovaný nemal žiadne úvery, kreditné karty, ručiteľské záväzky (čo vyplýva zo žiadosti o úver aj z reportu SRBI), nie je akceptovateľné, aby súd považoval splnenie podmienky skúmania bonity žalovaného bez skúmania príjmu žalovaného za dostatočné. Poskytnutie úveru osobe prakticky bez akéhokoľvek príjmu (neuvedený v žiadosti) nie je možné hodnotiť inak ako nezodpovedné a ľahkovážne.

29. Názor, že skúmanie bonity spotrebiteľa má byť skutočné, nielen formalistické, odvolávajúc sa na nahliadnutie do databázy, ktorá však absolútne komplexne nevytvára o schopnosti spotrebiteľa úver splácať, zodpovedá aj neskoršia právna úprava v ust. § 7 ods. 16 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi. V tomto prípade súd vyhodnotil konanie žalobcu ako hrubé porušenie povinnosti veriteľa overiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver. Súd sa domnieva, že na to, aby veriteľ si splnil svoju povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou pri poskytutí úveru nepostačuje iba nahliadnuť do registra, ale ide o to, aby veriteľ po nahliadnutí do takéhoto registra spolu s ostatnými údajmi o majetkovej, sociálnej a rodinnej situácii spotrebiteľa vyvodil správny záver o bonite spotrebiteľa úver splácať minimálne v rozsahu porovnania výšky príjmov a výdavkov. Pokiaľ jeden z týchto vstupných údajov (či už o výške príjmov alebo výdavkov) absentuje, nie je možné nazerať na posudzovanie schopnosti klienta úver splácať ako na dostatočné. Tvrdenie žalobcu o tom, že sa nemôže jednať o hrubé porušenie povinnosti skúmať bonitu spotrebiteľa podľa názoru súdu neobstojí, lebo pri takomto postupe by veriteľovi postačovalo nahliadnuť do databázy bez toho, aby sa zaoberal zistenými skutočnosťami z neho vyplývajúcimi, resp. by vôbec nemusel skúmať príjmy spotrebiteľa. Takýto výklad je čisto formalistický a iste nebolo cieľom zákonodarcu donucovať veriteľov vytlačiť akýsi report bez toho, aby objektívne posúdili zistené skutočnosti v nadväznosti aj na príjem spotrebiteľa.

30. V danom prípade banka poskytla úver osobe, ktorá v žiadosti o poskytnutie úveru neuviedla svoj príjem (podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni bol vymeriavací základ žalovaného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy cca 40 eur mesačne, teda išlo o osobu prakticky bez príjmu - žalovaný teda neuviedol nepravdivý údaj) a banka napriek uvedenému mu poskytla úver 9 200 eur s mesačnou splátkou cca 122 eur. Uvedené súd hodnotí ako hrubé porušenie veriteľa (zvlášť ak ide o banku) posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa úver splácať napriek tomu, že si banka vytlačila report so SRBI. Takémuto formalistickému chápaniu posudzovania odbornej starostlivosti splácať spotrebiteľský úver nemožno poskytnúť ochranu ani v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

31. Dôsledkom podcenenia bonity nie je neplatnosť zmluvy ale neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. V tomto smere § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nepôsobí odradzujúco, preto je dôvodné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to § 3 ods. 1 o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu (viď. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/161/2016 zo dňa 28.06.2017).

32. Podľa čl. 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzatretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

33. V zmysle čl. 26 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedajúcich postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie

informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity, a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takému správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14.06.2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

34. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais (C-565/12, EU:C:2014:190), posudzoval dodržanie takýchto hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky v prípade porušenia povinnosti, upravenej v článku 8 smernice 2008/48, preveriť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, body 52 a 53) (bod 64., 65. Rozsudku SD vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej).

35. „Povinnosť posouzení úvěruschopnosti spotřebitele chrání nejen spotřebitele samého před negativními důsledky neschopnosti úvěr splácet, ale zprostředkovaně také společnost jako celek, neboť předchází negativním sociálním důsledkům předlužení a insolvence v podobě pádu spotřebitele a osob na něm závislých do veřejné sociální sítě, narušení rodinných a sociálních vztahů atd. V neposlední řadě chrání i pozici věřitelů samých, neboť odborné posouzení úvěruschopnosti spotřebitele při žádosti o další úvěr snižuje riziko věřitelů, kteří těmto spotřebiteli poskytli úvěry či jiné služby již dříve. Proto zákon, konkrétně zákon o spotřebitelském úvěru (jeho § 9 odst. 1) stanoví, že věřitel je povinen při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele postupovat s odbornou péčí. Lze přisvědčit odvolacímu soudu, že věřitel nedostojí povinnosti stanovené mu zákonem o spotřebitelském úvěru, tedy nepostupuje s odbornou péčí při posouzení schopnosti spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr, vyjde-li z objektivně nedoloženého osobního prohlášení dlužníka o jeho osobních, výdělkových a majetkových poměrech. Na tom nic nemění, že dlužník není evidován v databázích dlužníků. ... Odborná péče předpokládá údaje, které dlužník věřiteli uvedl, ověřit, resp. objektivně podložit minimálně potvrzením zaměstnavatele dlužníka (srov. Wachtlová, L a Slanina, J.: Zákon o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů č. 145/2010 Sb. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 98-109, ISBN 9788074001185). Nepochybně klíčová je i povinnost věřitele využívat veřejně dostupné informace, jakými jsou například státem publikované údaje o životním a existenčním minimu podle zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, a o průměrných výdajích obyvatelstva (databáze Českého statistického úřadu), a tyto porovnávat se známými nebo od spotřebitele zjištěnými (ne pouze tvrzenými) informacemi o jeho příjmech a výdajích“ (porovnaj rozsudok Nejvyššího soudu ČR 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.07.2018).

36. Součástí odborné péče poskytovatele úvěru dle § 9 odst. 1 zákona č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, je i taková obezřetnost, která jej vede k nespolehání se jen na údaje tvrzené žadatelem o úvěr, ale i k prověření (požadavku na doložení) těchto tvrzení (např. potvrzením o zaměstnání a příjmu, doložením výplatních pásek, doložením výpisu z účtu žadatele apod.) (porovnaj rozsudok Nejvyššího správního soudu zo dňa 01.04.2015, čj. 1 As 30/2015 - 39).

37. Na potvrdenie správnosti záveru o povinnosti veriteľa skúmať celkovú majetkovú situáciu spotrebiteľa súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/138/2017 zo dňa 19.10.2017, podľa ktorého, cit: „Cieľom § 7 ako aj § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poisťného plnenia a pod.). Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi

zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúca. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu ochorenie a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. Konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.“

38. Vyššie uvedené závery o hrubom porušení veriteľa skúmať bonitu spotrebiteľa vedú k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Znamená to, že žalovaný má vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 8 740 eur (výška úveru bola 9 200 eur, avšak reálne bola žalovanému poskytnutá suma úveru krátená o 460 eur - poplatok za poskytnutie úveru, na ktorý pri závere bezpoplatkovosti úveru nemá žalobca nárok) a keďže doposiaľ zaplatil žalobcovi 6 688,05 eura (do zosplatnenia 4 207,57 eura, po zosplatnení 261,95 eura - do podania žaloby a 2 218,53 eura - po podaní žaloby), jeho dlh predstavuje sumu 2 051,95 eura. Súd preto vyhovel žalobe len o túto istinu a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

39. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. Z prisúdenej istiny súd priznal žalobcovi aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne a to od 10.07.2017 do zaplatenia, lebo žalobca vo výzve na predčasné zosplatnenie úveru stanovil lehotu na plnenie do 09.07.2017. Súd zároveň zohľadnil postupné splácanie dlhu žalovaným.

42. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

43. Súd v zmysle vyššie citovaného ustanovenia rozhodol o povinnosti žalovaného uhradiť istinu s príslušenstvom v splátkach po 120 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku pod následkom straty výhod splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky. Pri povolení splátok vzal do úvahy predovšetkým súčasnú majetkovú situáciu žalovaného, ktorý je nezamestnaný a ktorý po ukončení poberania dávky v nezamestnanosti má príslub zamestnania sa u svojho otca s výškou dohodnutého príjmu 500 eur mesačne. Súd zastáva názor, že slabšia strana, ktorou žalovaný ako spotrebiteľ nesporne je, si zaslúži ochranu, keď sa objektívne ocitol v takej situácii, že by zaplatenie

dlhu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia bolo pre neho devastujúce. Napokon súd pripomína, že ak sa žalovaný omešká s úhradou čo i len jednej splátky (nezaplatí ju včas alebo v plnej výške), bude dlh splatný naraz v celom rozsahu. Okrem toho nemožno zabúdať na to, že bol to práve žalobca, ktorý hrubo porušil povinnosť konať s odbornou starostlivosťou a poskytol úver osobe bez príjmu, kde sa od počiatku dalo očakávať, že žalovaný nebude schopný plniť svoje záväzky. Súd zároveň poukazuje na to, že povolenie splátok na uhradenie prisúdenej čiastky nespôsobí žalobcovi ekonomické problémy v jeho obchodnej činnosti. Splácanie prisúdenej sumy v mesačných splátkach nezasiahne neprimerane ani do hospodárskych pomerov žalobcu ako bankovej spoločnosti, ktorej klienti bežne splácajú dlh v splátkach.

44. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

45. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom pomerne neúspešnejší žalobca nemá právo na náhradu trov konania a pomerne úspešnejšiemu žalovanému v konaní žiadne preukázateľné trovy z obsahu spisu nevyplývajú, ani si ich neuplatnil. Z týchto dôvodov súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

#### **Poučenie:**

**P o u č e n i e:** Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).